

רחל מרחלת על כל העולם

דון ד'ואן מן השורה הראשונה

איתן מסורי וקרולין לנגר
הבחורה נטעה, המכונית נשארה

ומי לדעתכם, זכה אצלי במישאל יחיד בשאלה מיהו הדון-דואן של השנה? נכון, יש רק אחד שמתאים לתואר הנביל, והרי בחור הוא איתן מסורי ולא אחר. ומי שמכיר ויודע, יסכים שכל הגברים היו רוצים לזכות במיקצת מהצלחתו של זה אצל בנות המין הנשי.

אצלו אין אפס, ולא משנה מה הגדול, הצורה, הצבע או הגיל, העיקר שתהיה אשה. ויש לי בשבילכם פיקנטריה מחולה על איתן, ישר מפיו שלו עצמו:

כששהה בברלין, ישב לו בהופעה על-ידי הפסנתר, שר והנעים לכל הנוכחים מי-מירותיו. פתאום ניגשה אליו חתיכה מבור-גרת, השחילה לידו המנגנות פתק עם מיספר טלפון וכתובת והזמנה מפורשת. לא חלפו שעות אחדות, וכבר התייחדו הר-שניים ובילו בנעימים.

והנה, יום בהיר אחד יושב לו איתן בתל-אביב, ומקבל טלפון מברלין. וקרולין לנגר בת ה-34 על הקו, מודיעה לו על בואה.

תוכניות

על רמה

נכון שלא מזמן בישרתי לכם על חידושים בחייה של הזמרת ריקי מנור ובאהבתה הממושכת, רודולפו, או הסיפור היה נכון. אבל היום יש כבר חידושים. מה אפשר לעשות אם אצלם משתנים דברים ככזה מין קצב משוחרר? בכל אופן המצב כיום הוא בערך כך: ריקי

ריקי מנור ורודולפו
לעזוב את אילת סופית

מפסיקה סופית וטוטאלית עם עיסקי יחסי-הציבור ושאליהם נכנסה לפני כשנתיים, במלון אילתי, לצידו של ולנטינו שלה רודולפו ושניהל את המלון הנ"ל, וכיום היא מתכוננת לקראת תוכנית-טלוויזיה גדולה ואלבום שירים.

לדבריה לקח אותה רונני וייס לידים, וסוף-סוף בדעתה להיעשות זמרת מן הר-שורה הראשונה. גם אצל רודולפו יש חיי-דושים, אבל בשטח אחר. הוא שתיה אמור לנהל את מלון לרוס בתל-אביב, עזב מישיר-רה רמה ואת לטובת אחרת, רמה אפילו עוד יותר. הוא הפך מנהל חברת ניהול בתי-מלון. לא רע, מה?

לפי מה ששמעתי, רודולפו הוא הישראלי היחיד שהגיע בארץ לרמה כזאת, ומבחינת המשכורת, שלו היא החמישית בגודלה אחרי כל הכרישים האמיתיים במלונות הר-גדולים בתל-אביב. אבל חמישי זה לא רע, וגם המשכורת לא רעה, הלוואי עלי ועל כולם.

חידושים רציניים, מה? ועוד על רמה. או נאחל להם הצלחה בכלל. ומי שרוצה לראותם מוזמן לנתניה. שניהם מתגוררים שם בדרך פנטאזי במלון בעיר, וגראים מאושרים לחלוטין.

גם חתונה, גם ילד

רוצה לספר לכם על אחת שבשיא הר-קאריירה שלה אמרה שלום לבוהמה, שלום אחד כזה ארוך ובלי להתראות. פשוט, החיים האלה הפסיקו לעניין אותה. היא הפכה אמא רצינית לגמרי.

כוונתי לאמירה פולן, שחקנית תיאטר-רון הקאמרי לשעבר, שכיום מקדישה מ-זמנה רק לתיאטרון חיפה. אמירה, שנישאה באושר לבחיר-ליבה החזש ררר אפרון, שהוא מהנדס-ייצור, ילדה לו בת יפהפיה

אמירה פולן
שלום לבוהמה

בשם יולי ושם, רבותי, מישפחה מאוחדת על-הכיפאק. אמירה, המופיעה בסרט החברים שאומנם עדיין לא מוצג אבל בקרוב מאד יעלה על המסכים, עושה זאת לצידו של אלן דנקר, ולפי מה ששמעתי היא מתעלה על עצמה במישקה בו, או למה היא מפסיקה, בשיא שכזה?

אבל מה לעשות וכל אחד והראש שלו, ולה כנראה יש ראש מיוחד, כי כולם יודעים שהיא קצת שוונה. או נרשה לה ל-השתגע, העיקר שהיא נהנית מזה.

מוכנים לוותר עליה לתפקיד. מה עושים? ישבו וחשבו וחיפשו, ולבסוף לא נותרה ברירה אלא לשכתב את התפקיד ולהופכו ארטי פחות.

הסיפור שעליו מבוסס הסרט נסוב סביב שני בחורים שגרים עם בחורה בדירה אחת.

אחרי הלהקה תבוא עתה יצירה זו של בנייה-הזוג הכישרוניים, שהיו מבסוטים מהר-צוות של הסרט הקודם שלהם, עד שעשו גם את החדש עם מרבית השחקנים של הקודם כמו ג'רדי גוב, חלי גולדנברג ו-מאיר סוויסה.

גדי עטרי
שיכתוב מחדש

שעברו עליו מימיו. «כאלה עוד לא היו בהיסטוריה». ואני מצטטת.

מובן שהוא הבטיח לחזור לעיר שעשתה לו כלי-כך טוב, וחוזק מזה שבמילא יש לו חזקה-קלטת עם חברה גרמנית, החגיגות ירקיעו שם שחקים.

חבל רק שזה תמיד קורה למישהו אחר.

היא הגיעה, ובידה מתנה מהסרטים. מכונת אמריקאית מאגדות דיסני, עם כל החידושים, מהיפות ביותר בארץ. ואתם כבר יכולים לתאר לעצמכם כמה העניק מעצמו הדון-דואן לטובת הגרמניה בעלת היד הרחבה. לדבריו, שלוש הימים ש-קרולין בילתה בארץ היו הסוערים ביותר

בחורה טובה

מבית טוב

לא תאמינו, אבל שוב סיפור מהסרטים. מה אפשר לעשות אם כל העולם קשור בסרטים וכל החיים במה?

גם הפעם מדובר בסרט, ולא סתם אלא כזה ששמו דיונגוף 99, וכמוכן הוא של אבי נשר ושרה הרצל. היתה בעיה, כשהתברר שחלק מתפקידה של הבחורה מתייב כמה סצנות ארוטיות ולהתפשט כמה פעמים גם.

ומי נפלה על התפקיד הזה? דווקא גלי עטרי, הזמרת הזעידנה, בעלת החיוך ש-שוה זהב.

גלי שבאה ממישפחה דתית ומבית מסורתי לא יכלה בשום אופן לעשות את זה ל-מישפחה שתתה, אבל אבי ושרון לא היו

מסיבה שכזאת

תאמינו לי, ימי-הכיפורים של היום הם כבר לא ימי-הכיפורים של פעם. אם פעם ישבו אנשים בבית, צמו והסתגפו וחזרו בתשובה, הרי היום רבים כבר לא עושים חשבון לבורא ולדת, ופשוט מבליים יום שלם פלוס ילדה במה שיותר לאכול, לתגוג, לשיר, לשמוע מוסיקה ולאהוב.

על אחת המסיבות הללו, שנערכה בבית מפואר בהרצליה-פיתוח, רצוני לספר לכם. החיננה היתה מצומצמת, הוזמנו רק 15 המובחרים, שנבחרו בקפדנות. מה שהובא ראשון בחשבון היה הגיזעיות והראש הטוב של האנשים, שהגיעו עם כניסת היום הקדוש כל אחד עם בת-זוגו הנבחרת, עם משא כבד של אוכל, פירות, ירקות, עוגות, פיצוחים, מטעמי בשר למיניהם וכו' בלי סוף, רק הטוב ביותר.

בעל-הבית, מצידו, הכין משקאות חריפים בשביל לתפוס ראש טוב, ולא עברה שעה מאז שכולם הגיעו והחגיגות החלו.

חדרים יש שם בבית בלי סוף, וכמו כן אמבטיית שלא חדלו לעבוד כל הזמן. כולם נכנסו ויצאו, מי לחדרים ולאמבטיית וחזרו חלילה, בערך בשעה אחת בלילה, כשכולם התעייפו קצת, החליטו שזה הזמן להתאושש.

הכינו שולחן ארוך שאפילו מלכים לא היו מתביישים בשכמותו, ולאור נרות הדר-לה הלולה הגדולה, לצלילי שירי ארץ-ישראל הישנה, בקולי קולות.

רק בשעות הלילה המאוחרות, כשכולם כבר שבקו, רק אז אפשר היה לכבות את המערכת שהנעימה בצליליה, ואת מזוגי-האוויר שציננו את החדר אבל לא את האווירה. ולמחרת, חזר חלילה, רק שהפעם כל החגיגה התנהלה בחצר הבית, שנראתה יותר כיער מאשר כחצר רגילה, וכמוכן בביקני ובביגדיים. השיזוף היה כללי והחיננה נמשכה.

היו חילופים, ומאכלים, שתיות והר-ללויות ורבותי כזה היה יום-הכיפורים האחרון שנפל עלינו לטובה.

בסימו של חג, כולם התאכזבו כללית וביקשו להאריכו בעוד יממה. חבורת פוזצים שלא כתובה בתורה.